

οὐχὶ ὅπου προσδιωρίσθησαν τόποι χάριν τούτου. Καὶ ὁ Διευθυντὴς καὶ ὁ Νομάρχης καὶ ὁ δήμαρχος ἐργάζονται δραστηριώτατα, ἀλλὰ ἐπαναλαμβάνομεν, δὲν ἀπαιτεῖται ἀπλὴ δραστηριότης, χρειάζεται **παρᾶς νὰ πῆσῃ.**

Παρατηρήσαμεν πού γράμματα ἐκ Βαγδάτης διελθόντα δι' Ὀδησοῦ, τὰ ὅποια εἶνε κατατρυπημένα ὡς κόσκινον, ἐνῶ τὰ ἰδικὰ μας ἐδῶ τὰ ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν τρώνε μόνον ὀλίγαις μαηριῆς καὶ ἡσυχάζουν. Καλὸν εἶνε νὰ προσέχωμεν εἰς ὅλα.

ΑΙ ΕΡΑΤΙΔΕΣ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πειραιεὺς, 27 Ἰουλίου

Ἐνθυμεῖσθε οἱ αἰσθανθέντες τοῦλάχιστον ἔσῃ ἐντύπωσιν ὅσῃν καὶ ἐπὶ τῇ ἀναχωρήσει τοῦ βασιλέως, τὸν διάττοντα ἀστέρα τῶν ἀπεργιῶν μας. Ἦτο ἐπόμενον νὰ ἐξαφανισθῇ καὶ αὐτὴ ἡ περίστασις ἀπαρατηρητῆ ὡς μία ἀπὸ τῆς πολλῆς *φούρραις*· ἐδύσει ὡς ἐν τῇ *ἡλιακῇ* του ἀνατολῇ ὁ ἐρκιμῆτης καὶ ἰδιοκτῆτης ἡδῆ τοῦ Περρωτικῆ προφήτου Ἥλιου Πύργου καὶ παρῆλθεν ὅπως ἡ χρυσοῦ καὶ ἀργυρόχρος ἐποχὴ τῶν μετοχῶν τοῦ «Ἀρχαγγέλου», ξεπέσαντος ἡδῆ εἰς δεκαδραχμικὴν ἐσχαταγγελικότητα. Δὲν ἔμεινεν ἀρχὴ, ἰδέα, τίτλος, ἀξίωμα ὅπερ νὰ μὴ ἐγελωτοποιήθῃ· διότι ἀρχὴ ἢ ἀπομίμησις καὶ ἐλαττήριον τὸ συμφέρον ὀλίγων. Δὲν εἶγε μείνει σχεδὸν τίποτε εὐρωπαϊκὸν μὴ φιλοξενηθῆν ἐπαξὺ τοῦλάχιστον ἐν τῇ ἀβδηριτικῇ χώρᾳ μας, καὶ μολὶς ἡ λέξις καὶ ἰδέα ἀπεργίας προσέβαλλε τὴν φαντασίαν τῶν φαντασιοκόπων δημοκόπων καὶ ἤρξατο γαλβανίζομένη πάλιν ἢ γραφίς τῶν ἀπερι τῶν ἀπαραγράπτων δικαιωμάτων τοῦ

Λαοῦ, ὅστις προσβάλλει τὴν μνήμην τῶν εἰς πᾶσαν ἐκδοσιν Β. Διατάγματος ὀρίζοντος ἡμέραν ἐνεργείας ἐκλογῶν. Τῶν κεφαλαίων **▲** καὶ ἐπιφωνημάτων (!) ἢ ἐλάττωσι· κατέστη ἐπαισθητὴ ἐν τοῖς τυπογραφείοις καὶ αἱ λέξεις ἀγίος—ιδρώς—ὄσια—ἐργασία» ἐνεγράφησαν στερεοτύπως εἰς τὰ καθημερινὸν ἑορτολόγιον μὲ κατάλυσιν πλοῦτου καὶ κτηματικῆς περιουσίας, ἧτις δὲν ἠνάγκασε τοὺς δημογέρας νὰ παρητηθῶσι τῶν λουκουλλεῶν ἐδεσμάτων καὶ τῆς σαρδαναπαλικῆς περιβολῆς, ἀν καὶ οἱ τυπογράφοι παρήτησαν τοὺς μελανωτῆρας, ψαλλόντων τῶν ὑποδηματοποιῶν ἐν χορῶ καὶ λὰ μινὸρε τὸ

ἀντί σφυριὰ, σουβλιὰ, καλαπόδια.

* *

Ἄνοιξαμεν τότε τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς *μπούκα-πόρταις* θωρηκτοῦ μὴ τοι καὶ ἀνακαλύψομεν κανὲν ὁδὸν πτώμα ἐργάτου ἀποχαιρετήσαντος τὴν χώραν τῶν ζώντων καὶ τὴν ἰσασφάτειον τῶν ρομηῶν κοιλάδα ἐνεκεν αἰτίας, ἀλλ' εἶδομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ κατ' ἐπάγγελμα ἄεργοι εὕρισκον τροφὴν ὑπὸ τὸν γαλανὸν οὐρανὸν μας ὅστις ζωογονεῖ τόσα καὶ τόσα σπαράγγια καὶ βλαστάρια διὰ νὰ τὰ ἔχωσι εἰς τὴν διάθεσίν των, οἱ παράσιτοι εὕρισκον φιλοξενίαν καταναλίσκοντες ἀφορολόγητον λίμαν, τῶν δ' ἐργατῶν καὶ ἐργατῶν ἢ σχετικὴ εὐδαιμονία μόνον ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς χρήσεως τῆς *καρροτσάδας* καὶ τῶν ἐπικωλιῶν—*πούφ*—ἐμειούτο ὀλίγον. Ὁ ἀνεκμενόμενος ὅμως λογικὸς συμβιβασμὸς μεταξὺ κεφαλαίων καὶ ἐργασίας συντόμως ἐπῆλθε· διότι ὁ ρωμηὸς ἅπαξ γελιέται καὶ χορτάτος φωνάζει, τῶν δὲ δημοκόπων ἢ λύπη δὲν πιστεύομεν καὶ τόσον συντόμως, νὰ παρῆλθε ὡς ἀπολεσάντων τὴν κυριωτέραν βαθμίδα τῆς ἐπὶ τῆς πολυθελγῆτρον ἐξουσίας ἀναρριχῆς των. Σᾶς θέλομεν, κύριοι δημογέρας, μὰ τὴν ἐνίοτε χρησιμωτάτην χρησιμότητά σας, πλὴν δὲν σᾶς θέλομεν ὡς χορτάτους στρατηγούς πεινασμέ-

τῷ θανάτῳ, ἔχω τὴν αὐτοκτονίαν· μία σφαῖρα ἐν τῇ κεφαλῇ, καὶ τετέλεστα.

Ἡ Ἐρριέττη ἐφορικήσε σύσσωμος.

— Διὰ σᾶς, κόρη μου, ἧτις δὲν θὰ ἔχητε πλέον μέλλον, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος, διὰ τὴν μητέρα σας, τὴν ὁποίαν θὰ ἴδῃτε ἀποθνήσκουσαν ἐξ ὀδύνης καὶ ἀπελπισίας, διὰ τὸν ἀδελφόν σου, τοῦ ὁποίου τὸ τοσοῦτον καλῶς ἀρξάμενον στάδιον θὰ συνετρίβετο διὰ παντός...

Ἄτιμι! ἄτιμι! ἐξηκολούθησε μὲ φωνὴν βραχνήν, μὲ τόνον ἀπέλπιδα. Ἄλλ' ὄχι, ὄχι, ἡ Ἐρριέττη Δεσιμαίζ δὲν θὰ θελήσῃ τοῦτο, θὰ προστατεύσῃ τὴν τιμὴν ἡμῶν, θὰ σώσῃ πάντας ἡμᾶς! ...

Ἡ Ἐρριέττη περιδεῆς, ἔντρομος, εὕρισκετο εἰς κατάστασιν τὴν ὁποίαν ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν.

— Κόρη μου, ὑπέλαβεν ὁ βαρόνος διὰ φωνῆς ἡδέιας, μειλιχίου, περιβάλλοντος διὰ ζωηροῦ βλέμματος τὸ θυμὸν αὐτοῦ, ἀναμένω τὴν ἀπόφασίν σας. Πρέπει νὰ ζήσω ἢ ν' ἀποθάνω.

— Πάτερ μου, ἀνέκραξεν ἡ Ἐρριέττη ὑπὸ τὸ κράτος διατελοῦσα τοῦ τρόμου, θὰ νυμφευθῶ τὸν κόν κ. Κάστορα.

— Ἄ! ἐσώθημεν, πάντες ἐσώθημεν! ἐπεφώνησε.

Καὶ λαβῶν τὴν δυστυχῆ κόρην εἰς τὰς ἀγκάλας του περὶπτυξεν αὐτήν.

— Πόσον εἶνε καλὴ! ἔλεγεν· εἶσαι εὐγενὴς καὶ γενναία ὡς ἡ μήτηρ σου... Ἄ! εἶμαι ὑπερήφανος διὰ σέ!

— Κόρη μου, ἀγαπητὴ μου Ἐρριέττη, ὑπέλαβε, γνωρίζετε τὴν μητέρα σας, γνωρίζετε πόσον εἶνε εὐαίσθητος, ὅτι ἀσημάντον τι πράγμα βασανίζει αὐτήν, πρέπει νὰ κρύψετε ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν.

— Ἡ μήτηρ μου δὲν θὰ μάθῃ τίποτε, ἀπήντησεν ἡ νεᾶνις· ὦ! ναι, θὰ κρύψω ἀπ' αὐτῆς τὴν ἀλήθειαν.

Τέλος ὁ βαρόνος ἐθριάμβευσεν. Ἀφήσας τὴν θυγατέρα του μετέβη εἰς ἀναζήτησιν τοῦ Πέδρου, δὲν εὗρεν εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λειμῶνος. Ὁ βραζιλιανὸς δὲν ἐφάνη οὔτε ἐκπεπληγμένος, οὔτε λιαν συγκεκινημένος μανθάνων τὰν ἐπιτυχίαν τοῦ βαρόνου.

— Ὅτε σᾶς ἠνάγκασα νὰ μεταχειρισθῆτε τὰ μεγάλα μέσα, εἶπεν, ἤμην βέβαιος περὶ τῆς ἐπιτυχίας σας. Ἄλλ' ὑπολείπεται νὰ μ' ἀγαπήσῃ βεβαίως θὰ ἤμην πολὺ ἀδέξιος, ἐὰν δὲν κατάρθονον τοῦτο. Ἐναντίον εἰς πᾶν ὅτι ἐν γένει πράττουσιν οἱ ἐρώντες, σπεύδοντες νὰ θωπεύσωσι τὴν μνηστικὴν των, ἐγὼ μέλλω ν' ἀπομακρυνθῶ διή τινας ἡμέρας. Πῶς εὕρισκετε τὴν ἰδέαν μου;

— Τὴν ἐπιδοκιμάζω.

— Κάλλιστα. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν μου, ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη θὰ ἔχῃ τὸν καιρὸν νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ συνοικειωθῇ βαθμῆδὸν μετὰ τῆς σκέψεως ταύτης τοῦ γάμου, ἧτις εἶναι πάντοτε σπουδαία εἰς νεάνιδα. Ἐπειτα φρονῶ ὅτι διὰ νὰ ἀγαπηθῶ, θὰ κατορθώσω περισσότερα διὰ τῆς ἀπουσίας, ἢ διὰ τῆς παρουσίας μου.

νης στρατιάς. Κατέλθετε πραγματικῶς μέχρι τῆς ἐργατικῆς βαθμίδος, μεταβάλετε εἰς ποδιὰν τὴν σημαίαν σας καὶ εἰς ἀμόνι καὶ βούκεντρον τὴν γραφίδα σας καὶ θέλετε αἰσθανθῆ τὸν καραϊσκακιισμόν των ἐντέρων ὃν δημιουργεῖ ἡ ἀπότομος ἀπεργία. Κατὰ τί ὠφελεῖ ἡ ἀπεργία τῶν χειρῶν ὅταν ἡ κ. Κοιλία ἐπιμένει νὰ μὴ κηρύξη τὴν πρὸς τὰ ξενοδοχεῖα ἀπεργίαν τις; Ἐδεῖ λοιπὸν νὰ ἐπιδιωχθῆ ἐξ ἀρχῆς ὁ συμβιβασμὸς ὅστις ἐν τέλει ἠκολούθησε χωρὶς νὰ παραγκιοῦλελευθούμε καὶ εἰς τὰς παρωδίας τῶν κοινωνικῶν ἐπαναστάσεων. Ἐπέπρωτο ὁμῶς τὴν σημαίαν αὐτὴν ἦν ἀνεπέτασαν ἐν Ἀθήναις κυρίως αἱ ἀνδρικαὶ συντεχνίαι τῶν τυπογράφων ὑποδηματοποιῶν κλπ. νὰ τὴν ὑπερασπίσωσι μέχρι τελευταίας ρανίδος ἰδρώτος καὶ ὑστάτου λυγμοῦ πείνης αἱ Louise Michel ἐργάτρια τῶν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων Πειραιῶς. Τρομερὰ συμπληρωματικότης αὐτὸ τὸ παγίδι μᾶς, ὅπερ καλοῦμεν γύναιον. Οἶονεῖ συναισθανομένη τὴν παγίδα εἰς ἣν μᾶς ἔρριψεν ἡ χάριν αὐτῆς φιλοδοξία μᾶς ἐνὸς παγιδιῶν, ἐπιζητεῖ μέχρις ἐκδικήσεως τὴν συμπλήρωσιν πάσης ἀνδρικῆς ἡμιτελείας. Αἱ ἐργάτιδες λοιπὸν ἐνόσω οἱ ἄνδρες εἶχον τὴν πρωτοβουλίαν τῶν ἀπεργιῶν ἀπέσχον πάσης δουλοπικῆς ἐπιδείξεως ἰδεῶν ἀπεργίας. Μόλις οἱ ἄνδρες κατέθεσαν τὰ ὄπλα ἀναλαβόντες τοὺς μελανωτῆρας καὶ καλαπόδις, αὐταὶ ἀμέσως τὸ σήκωσαν!

Γνωστὸν ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος τῶν ἐργατῶν ἀνήκει εἰς τὰς ἐν τοῖς ἐνταῦθα νηματοκλωστηρίοις ἐργαζομένας. Ὡς θρυαλλὶς ἐχρησίμωσεν ἡ μονέδα, τῆς ὁποίας πάλιν μονέδας ἡ νομισματικὴ μονὰς Τρικούπης, τούτου δὲ πάλιν τὸ φουσέκι—γαζέτας—Καλλιγᾶς. Ὡστε ἔχομεν κατὰ τὴν ἱεραρχικότητα τῆς βίβλου γενέσεως: Φουσέκι ἔκαμε Τρικούπην μονάδα, μονὰς ἐγέννησε τὴν μονέδα, μονέδα τὴν ἀπεργίαν, ἀπεργία τεῖξει τὴν φτώχεια, φτώχεια τῶν πολλῶν τὸν χρυσοκαθαρισμὸν τῶν ὀλίγων, χρυσοκαθαρισμὸς τὴν

φοῦρκα, φοῦρκα τὸ παλοῦκι καὶ τὸ παλοῦκι θὰ εἶρη τὴν θέσιν του εἰς τοὺς πολυπηδῶντας αὐτὸ σάλτομορταλιστάς. Ἀμήνην! Ἀπὸ ἡμερομίσθιον 1—1.50 δραχμῆς παλαιᾶς ἀπαιτοῦσιν αἱ ἐργάτιδες τοῦτο εἰς νέας. Κατ' ἀρχὰς δυσκολία, σχεδὸν πίσεις ἐκ μέρους τῶν δισταζόντων ἐργοστασιάρχων ὅταν ὁμῶς ἐν ὀλίγῳ διαστήματι τὰ νέα ἔλαβον καὶ αὐτὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν νέων τῆς ἡμέρας καὶ ἐγενικεύθησαν ἐπὶ τῶν τροφίμων, δὲν ἐδίστασαν οἱ ἐντιμοὶ ἐμποροβιομηχανοὶ ν' ἀμείψωσι τὴν ἐργασίαν, ἂν καὶ ἡ ἀξία τῶν τιμοκαταλόγων τῶν ἀπλῶς μετατροπῆν εἰς νέα ὑπέστη, οὐχὶ ὁμῶς καὶ αὐξήσιν. Δὲν παρέρχεται πολὺς καιρὸς καὶ ἀρχίζει ὁ καταναγκαστικὸς πλειστηριασμὸς τοῦ ἡμερομισθίου φθάσας μέχρι 2 φρ., καὶ ἡ ἀπειλὴ ἀπεργίας κορυφούται ὡς καὶ ἡ ἀπελπισία τῶν ἐργοστασιάρχων, βλεπόντων ὅτι «τὸ καρφὶ ἔφαγε τὸ πέταλο» δηλαδὴ τὰ ἐπὶ τῆς ἐργασίας ἐξοδα ἔφεραν εἰς ἐξίσωσιν τὰ ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως κέρδη. Δὲν ἐπρόφθανον οἱ ἐπιτετραμένοι ἐπιστάται καὶ ὑπάλληλοι νὰ τελειώσουν τὴν φράσιν «πρόσπεχε ἴς τὴν ἐργασίαν σου» καὶ τὸ γυναικεῖον μυθραλιοδόλον στόμα ἐξετόξευε συγχρόνως τὰ ἀπλήρωσέ με νὰ φύγω, μὲ βρίζεις· δὲν θελοῦ νὰ κάτσω, δὲν στέκομαι μὲ τὸ στανιὸ, θὰ βάλω τὸν ἀρραβωνιαστικὸν μου νὰ σοῦ σπάσῃ τὰ μούτρα, ἂν δὲν μοῦ πλερώσῃς τὰ μεροκάματα,» καὶ τὰ παρόμοια χαρακτηριστικὰ πληρεστάτης εἰκόνης ἀναρχίας καὶ ἀπελπισμοῦ, ὃν ἐπιμένει νὰ σοῦ προσφέρῃ εἰς καταπότια ἡ γυνὴ ὅταν σὲ πάρῃ ἀπὸ κάτω, βλέπουσα ὅτι ἐν πολλοῖς εἶνε ἀναγκαῖον κακὸν ὅπερ κατεδικάσθης νὰ φέρῃς καρτερικώτατα ὡς ὁ παπᾶ Βλαχάκης μᾶς τὴν γενειάδα του.

Ἡ τοιαύτη βεβαίως κατάστασις δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ, ὅπως δὲν ἐτελεσφόρησε καὶ ἡ ἀρροσίσις τοῦ Μίχου καὶ τὸ ψιλὸν καπέλλο εἰς τὸ κεφάλι τοῦ κυρ-προεδροῦ. Ἀπετάθησαν λοιπὸν οἱ ἐργοστασιάρχαι εἰς τὰς ἐπαρχίας

— Ὑπὸ τὸν ὄρον ἵνα ἡ ἀπουσία αὐτῆ μὴ διαρκέσῃ μακρὸν χρόνον.

— Ἔστε ἡσυχος, βαρόνε, πέντε ἢ ἕξ ἡμέρας.

— Ἀγαθὴ τύχη.

Ὁ Πέδρο προσέβλεπε βεβαίως ὅτι ἐμελλε νὰ συμβῶσι μεταξύ τῆς γυναικὸς καὶ τοῦ συζύγου βίαιαι σκηναί, εἰς αἷ οὐδόλως ἤθελε νὰ παραστή. Ἐξ ἄλλου δὲ διετέλει τοῦλάχιστον πρὸς τὸ παρὸν ἀπέναντι τῆς βαρόνης καὶ τῆς Ἐρριέττης εἰς δύσκολον καὶ λεπτὴν θέσιν καὶ ἤθελε ν' ἀποφύγῃ τὰς ἀμηχανίας ἀπομακρυνόμενος.

Τὴν ἐσπέραν μετὰ τὸ τέλος τοῦ δειπνοῦ ἀνήγγειλεν ὅτι ἀναχωρεῖ αὔριον πρωί. Πάραυτα ἡ βαρόνη ἤτις δὲν ὑπέσπευεν ὅτι ἡ ἀναχώρησις αὐτῆ δὲν ἦτο ἡ συνέπεια τῆς ἀρνήσεώς της, ἀπλήθυνεν εἰς τὸν νεανίαν βλέμμα ἐπιδοκιμασίας καὶ μεστὸν εὐγνωμοσύνης. Ἀλλ' ὅταν ὁ Πέδρο προσέθεσε: «Θὰ ἐπανέλθω μετὰ τινὰς ἡμέρας,» αὐτὴ διὰ ἀνατιναγμοῦ τινος αἰφνιδίῳ ἐξεδήλωσε τὴν ἐκπληξίν της, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς τεταραγμένοι, ἀνήσυχτοι, διπυθύνθησαν ἀπὸ τοῦ συζύγου της εἰς τὸν νεανίαν καὶ ἀπὸ τούτου εἰς τὴν θυγατέρα της προσπαθούντες ὁπωσδήποτε νὰ διαφωτισθῶσιν.

Ὁ βαρόνος διετήρησεν ἱκανῶς καλὴν στάσιν ὁ Πέδρο ἐφάνη ὅτι δὲν παρετήρησε τὴν ταραχὴν τῆς βαρόνης· ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν Ἐρριέττην, ἐμφροντις, σύννοος, ἔμενε ἀδιάφορος εἰς ὅ,τι πέριξ αὐτῆς συνέβαινε.

Ἡ βαρόνη δὲν κατελάμβανε, ἀλλ' ἠσθάνετο ἐξ ἐνστίκτου μητρικοῦ, ἐμάντευεν ὅτι μεταξύ τοῦ βαρόνου καὶ τοῦ βραζιλιανοῦ ὑπῆρχε σχέδιον τι καταχθόνιον.

Ἐξερχομένη τοῦ ἐστιατορίου ἔλαβε τὸν βραχίονα τοῦ Πέδρο καὶ ἔσυρεν αὐτὸν μέχρι γωνίας τινός.

— Λοιπὸν, κύριε, εἶπεν αὐτῷ, ἀναχωρεῖτε αὔριον πρωί;

— Μάλιστα, κυρία.

— Διατί θὰ ἐπανέλθῃτε; ἠρώτησεν αἰφνης· ποῖαι αἱ προθέσεις σας;

— Ἡ κυρία βαρόνη γνωρίζει ποῖα εἶναι ἡ ἐλπίς μου.

— Τί! ἀνέκραξε, μήπως ἔχετε ἀκόμη τὴν ἐλπίδα ταύτην;

— Πάντοτε.

— Ὁ κ. Δεσμαῖζ δὲν σᾶς εἶπε τί τῷ ἀπήντησα;

— Ὁ κ. Δεσμαῖζ δὲν μοῦ ἀπέκρυφεν ὅτι ἀντιτάσσειτε εἰς τὰ σχέδια ἡμῶν.

— Λοιπὸν κύριε;

— Ἀφετέ με νὰ πιστεύσω, κυρία βαρόνη, ὅτι ὅταν καλῆτερον θὰ μὲ γνωρίσητε, θὰ παύσητε οὔσα προκατειλημμένη κατ' ἐμοῦ.

— Ἀλλ' οὐδεμίαν ἔχω, κύριε, προκατάληψιν ἐναντίον σας· εἶμαι πεπεισμένη ἀπεναντίας ὅτι εἴσθε πολὺ εὐγενὴς ἀνὴρ. Φαίνεται ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν θυγατέρα μου.

— Εἰλικρινῶς, κυρία, μετὰ ζήσεως.

— Σᾶς πιστεύω. Ἀλλὰ λυποῦμαι, κύριε καὶ εἶμαι τε-

όπου τόσαι χεῖραι μένουσι ἀργαί, μάλιστα αἱ γυναῖκες ἐλείψει ἐργασίας, ἀλλ' αἱ ἀγνότεραι ἐπαρχιώτισαι δὲν ἐπέιθησαν νὰ ἐγκατασταθῶσι εἰς τόπους περὶ τοῦ πορνιοπολιτισμοῦ τῶν ὁποίων φρικῶδη πράγματα ἀκούονται καὶ θάματα θεωροῦνται ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Εἰς τοῦτο ἴσως συνέτεινε καὶ ἡ ἀμεροληψία τῆς κατὰ τὰς ἐκλογὰς διὰ λόγῃς καὶ σακαράκας σταυρωτῆδων ἐπεμβαίνουσας κυβερνήσεως καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης ζωτικῆς περιστάσεως ἀπαξιωσάσης δι' ἐνθαρρυντικῶν ἐγκυκλίων πρὸς τοὺς δημάρχους νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τῶν ἐπαρχιῶν.

Ἀπελπισθέντες ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ἔρχονται εἰς διαπραγματεύσεις μὲ τὰ ἐξωτερικὰ μέρη ὅπου καὶ ἑβραῖοι. Ἄλλ' ἡ τετάρτη ἐντολὴ «μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ ἀγαθῆς αὐτὴν κλπ». λὲς κ' ἔγεινε διὰ τοὺς ἐργοστασιάρχας, ἐνουήσης τῆς ἑβραίας νὰ φυλάξῃ τὴν ἡμέραν αὐτὴν πραγματικῶς ἢ ὅσον ἡμεῖς τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις. Ἡ τοιαύτη ὅμως χαλάστρα ὁμολογητέον, κκ. ἐργοστασιάρχαι, ὅτι ὀφείλεται περισσότερο εἰς τὴν μὴ προβλεπτικότητα τοῦ κ. Μωϋσέως ἢ εἰς τὴν ἀπρονοήσιαν τοῦ κ. Τρικοῦπη.

Τὸ τοιοῦτον τοὺς ἠνάγκασε νὰ κυμαίνονται μεταξὺ διαπραγματεύσεων ἐν Κων)πόλει καὶ σκέψεων περὶ ἰταλιδίων, ὅτε ὁ καλὸς δαίμων τοῦ δυσμοῖρου τόπου μας καὶ ὁ κακὸς τῶν χαμαιτυπειῶν τοὺς ἔπεισε ν' ἀναβάλλωσι ἐπ' ὀλίγον τὰς ἐνεργείας των, συντάξαντες συνάμα πρὸς τοῦτο μεταξὺ των συμφωνητικόν, δι' οὗ δὲν γίνεται δεκτὴ ἐργάτρια εἰς ἄλλο ἐργοστάσιον, ἀν' ἐξ οὗ ἀνεχώρησε δὲν φέρει πιστοποιητικόν δεδικαιολογημένης παραίτησεως.

* * *

Εὐχόμεθα ἡ ἀπόφασίς των ἐμφορουμένη πρωτίστως ὑπὸ τοῦ πνεύματος τῆς φιλανθρωπίας νὰ εὐδοκιμήσῃ διὰ τῆς ἀλληλεγγύου τηρήσεως τῶν συμπεφωνημένων πρὸς ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν συγκράτησιν τῆς πολυπληθοῦς τάξεως τῶν ἐντοπίων

θλιμμένη διότι τοῦτο εἶναι δυστύχημα. Βεβαίως δὲν μνησικακῶ καθ' ὑμῶν διότι ἐζητήσατε τὴν χεῖρα τῆς θυγατρὸς μου, ἀλλὰ διὰ λόγους ἐξαιρετικῆς σοβαρότητος τοὺς ὁποίους δὲν μοι ἐπιτρέπεται νὰ σᾶς ἐξηγήσω — θὰ μάθητε αὐτοὺς βραδύτερον — ἡ ἔνοσις αὕτη, τὴν ὁποίαν ἐπιθυμεῖτε, δὲν εἶναι πλέον δυνατὴ.

— Εἰς μόνος λόγος, κυρία βαρόνη, δύναται νὰ μὲ κάμῃ νὰ παραιτηθῶ τῆς εὐτυχίας ἣν βεβαίως εἶμι ὅτι θὰ εὐρω πλοσίον τῆς δεσποινίδος Δεσιμαῖζ μετὰ βεβαιότητος ὅτι καὶ ἐγὼ θὰ καταστήσω ταύτην εὐτυχῆ.

— Ὁ δὲ λόγος οὗτος, κύριε;

— Ἐὰν ἡ δεσποινὶς Ἐρριέττη μὲ ἀπέκρουεν.

— Ἡ θυγάτηρ μου οὐδέποτε θὰ δεχθῆ τὴν αἰτησίαν σας!

— Εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ σᾶς εἶπω, κυρία, ὅτι ἀπατάσθε. Ἡ δεσποινὶς Δεσιμαῖζ εὐαρεστεῖται νὰ μὲ παραδεχθῆ ὡς σύζυγον.

— Ἀδύνατον! ἐπεφώνησεν ἡ δυστυχὴς μήτηρ ἐκπληκτος.

— Καὶ ἐν τούτοις, κυρία βαρόνη, εἶναι ἀληθές.

— Ὡ! εἶπε φέρουσα τὰς χεῖρας ἐπὶ τοῦ καινότητος μετώπου αὐτῆς.

Ἐπειτα οἱ βραχιόνες τῆς κατέπεσαν βαρέως. Ἦτο καταβεβλημένη, καταπεπονημένη.

— Ἡ κυρία βαρόνη ἔχει νὰ μοι εἶπῃ τι ἀκόμη;

ἐργατιδῶν καὶ πρὸς κραταίωσιν τῆς ἐπικρατεστέρως ἐθνικῆς βιομηχανίας μας, ἐν ὀνόματι τῆς ὁποίας καὶ τόσων χιλιάδων ψυχῶν φερομένων ἀπερικοπέτως εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀτιμώσεως διὰ τῆς ἀργίας, καλοῦμεν τὸν ἰσχυρὰς κοινωνικῆς διαγνώσεως καὶ εὐθυκρίας Κ α λ ι β ἄ ν νὰ ἐπισκεφθῆ τὰ ἐργοστάσιά μας· διότι αἰσχος αὐτόχρομα λογιζόμεθα ἀναγινώσκοντες ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ μας ὀλοκλήρους στήλας περὶ τῆς ἑκατονταδράχμου γεννηιοδωρίας τοῦ δεινὰ τοκογλύφου ἑμογενοῦς εἰς τὸ τάδε εὐεργετικὸν κατάστημα· καὶ περὶ τόσων ἐντίμων πολιτῶν, γησιῶν ἑλλήνων, οἱ ὅποιοι ἔρριψαν τὸν ἰδρώτα τῆς ζωῆς των εἰς καταστήματα ἀμιλλώμενα καὶ συναγωνιζόμενα πρὸς τὰ ἀγγλικά νὰ μὴ γίνεταί λόγος τόσος ὅσος τοῦλάχιστον περὶ Λεπλεπιτζῆ Χορ-χὸρ ἀγά!

Τορὸς

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΕΚΛΟΓΙΚΑ

(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Πύργος, 25 Ἰουλίου 1883

Βεβαίως ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς «Καρτερίας» χαρακτηρίσας τὸ ἀποτέλεσμα τῆς τέως διενεργηθείσης ἐκλογῆς τοῦ Δήμου Λετρίνων ὡς ἔργον βαζιβόζουκων εἶχε δίκαιον· διότι καὶ οἱ πολιτικοὶ αὐτοῦ φίλοι τοιοῦτον ἐνώπιον τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς δι' ἐνοστάσεων ἐχαρακτήρισαν. Ἐπρεπε νὰ γίνου ἐνστάσεις, παράπονα καὶ αἰμωγαί· διότι ἄλλως ἢ κατὰπτωσι δὲν ἐδικαιολογεῖτο. Ἐπὶ τούτων καὶ περὶ πολλὰ ἄλλα ἐσίγησα, ἵνα μὴ παρεξηγηθῶ. Δὲν ἤθελα νὰ βεβηλώσω τὴν ἱερότητα τῆς ἐκλογῆς γιγνόμενος ἡχώ τῶν διαδόσεων τῶν ἀποτυχόντων. Ἦδη ὅμως πρὸς πίστωσιν τῶν γραφέντων παρ' ἐμοῦ σχετικῶς πρὸς τὴν διαληφθεῖσαν δημοτικὴν ἐκλογὴν, διεβίβαζα ὑμῖν σκέψεις τινὰς τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐκδοθείσης ἀποφά-

— Οὐχί, κύριε, ἀπάντησε διὰ φωνῆς μόλις διακρινομένης, δὲν ἔχω τίποτε πλέον νὰ σᾶς εἶπω.

Ὁ Πέδρο χαιρετίσας αὐτὴν μετὰ σεβασμοῦ ἀπεσύρθη.

Ἡ βαρόνη αἰσθανομένη ὅτι ἐμελλε νὰ καταπέσῃ ἐστηρίχθη. Ἡ κεφαλὴ τῆς ἔκλινεν ἐπὶ τοῦ ἀσθμαίνοντος στήθους τῆς.

— Ὁ ἄθλιος, ὁ ἄθλιος, εἶπεν ὑποκώφως. Ἄλλὰ τί ἀρά γε ἠδυνήθη νὰ εἶπῃ εἰς τὴν θυγατέρα μου; Ἄ! Ἰπάρχει νέα ἀτιμία!

IB'.

Η ΜΗΤΗΡ.

Ὅτε ἡ βαρόνη συνῆλθεν ἐκ τῆς ὀδυνηρᾶς συγκινήσεώς της ἐπανῆλθεν εἰς τὸν πύργον. Ὁ ἥλιος μὲν εἶχε δύσει, ἀλλὰ δὲν εἶχεν εἰσέτι νυκτώσει. Ὁ βαρόνος καὶ ὁ Πέδρο συνδιελέγοντο περιπατοῦντες ἐν τῷ λειμῶνι.

— Γνωρίζετε ποῦ εἶναι ἡ θυγάτηρ μου; ἠρώτησεν ἡ κυρία Δεσιμαῖζ τὸν πρῶτον ὑπηρετὴν, τὸν ὁποῖον συνῆντησεν.

— Ἡ δεσποινὶς πρέπει νὰ ἦναι εἰς τὸν θάλαμόν της.

Ἡ βαρόνη ἀνέβη ταχέως τὴν κλίμακα καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν λέγουσα.

— Ἐρριέττη, εἶμαι ἐγώ!

Ἡ νεᾶνις ἠνοιξεν ἀμέσως. Ἐκ τῆς ταραχῆς τῆς μητρός